

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

14 de Sacrilegis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

beneficium consecutus est, commissi ei officere æquum est, ca. si quis iuris, c. 33. de simo.

36 ¶ Notantur etiam iura mederi posse simoniæ commissæ ab alio, quam a possidente, qui tamè etiam infamis eius labe inficitur, si is qui simoniæ obtinuit renunciet beneficium, & iterum impetret ab episcopo, c. ex insinuatione, potissimum si agatur de simplici & minori beneficio, de cuius simonia pontifex proprius dispensare potest, sic eiuratum in eius manibus iterum conferendo, cap. nobis, & ibi gl. in ver. reprobanda, de elect. cap. ex insinuatione, eo. Sed hoc fieri debet, antequam electio fuerit acculata, ut simoniæ a quoque episcopus non conferat hoc modo, c. pen. de elect. ¶ A-

37 lia ¶ pœna in simoniaco ingressu religionis, vel in adeptione possessionis canonicatus regularis: ut abbas & monachi, qui acceptent pecuniam pro ingressu monasterii, ab officio & beneficio suspendantur, donec poenitentiam sibi impostam impleverint, c. dilectus, de simon. & receptus in aliud monasterium auctius promittendi causa transferatur, c. veniens, 19. c. de reg. 25. da. quoniam si simonia, 40. eod. Videlicet, si per inquisitionem de simonia appareat: alioquin si per accusationem detegatur, convicti deponendi sunt, c. dilectus filius, 30. c. de hoc, eo.

38 ¶ Dispensari ¶ tamen cum illis poterit, iuxta c. si. eo. per d. excessivum episcopum poenitentia solemniter imposita, & rebus promissis seu datis in vilitate monasterii adiudicatis, c. 1. de simo. in extra. commu. Ita enim placuit, ut per simoniam promissa vel data repeti quidem non possint per danem, etiam si, qui beneficium promiserit & accepit, non poterit ex alia causa litare promissis, & beneficium dare: sed data repetita adiungitur ecclesie, de qua simonia est facta, & cui iniuria hoc modo irrogata est, gloss. in c. de hoc, in verb. restituat, & ibi Panor. in fin. nota, de sim. Dispensa. & conc. clu. Guid. Pap. q. 381. d. Ayma. in §. 1. in ver. partitionibus, de convento. approba. per Latera. concil. in concord. probat. expresse, c. 1. §. si de sim. in extra. com. Et sic iudicatum in suprema curia Parisiorum refert Papius, lib. 3. Rhaps. arc. tit. 12. ar. 2. Et qui dedit ob turpem causam, in pari causa habet potiorum eum, qui possidet, l. 2. de conduct. ob turpem causam, C. l. 1. & 2. eod. tit. P. l. transactio finita, C. de transact. sed ab eo qui possidet turpe hoc lacrum, tanquam ab indigno reuincitur.

39 ¶ De ¶ renunciatione quoque simoniaca traditum est, vacatorem fieri, nec prout sum hoc modo beneficium retineri posse, c. ordinationis, 1. q. 1. Martheus & Fel. in c. de simoniaco, c. 1. in institutione, de simon. Et placuit Rotæ resignationem factam simoniace, non tenere in præiudicium etiam resignantis, Rota in decis. 236. in antiq. tit. de resign. Innoc. in c. cum vniuersorum, & Archi. in c. ordinationis, c. de renun. Archid. in c. dudum de prob. in 6. Et nullam etiam esse collationem per simoniam factam, iam conclusum est, decis. Cap. Thol. 438. per d. c. cum vniuersorum, & Archi. in c. ordinationis, 1. q. 1. ¶ Et ¶ idcirco & hic remedium querendum est possessori, ut gratiam a summo pontifice impetret, deponendo beneficium, & iterum assequendo, nota 1. q. 5. narrando simoniam summo pontifici cum clauis, perinde valere, & adiecto delegato cui committatur absolutio a labe simoniæ & excommunicationis, iuxta formam quam Rebuffus recenset, 1. par. par. x. benef. 1. quom. benef. a. q.

41 ¶ Obseruandum ¶ autem est, possessores beneficiorum adeptorum per simoniam, qui tamen non commiserint simoniam, ab episcopis diocesanis posse absolui, & gratiam obtinere beneficii, c. presentium, 1. q. 5. c. ex insinuatione, & c. de simoniaco, & ibi gl. de simon. At cum iis, qui simoniam commiserunt, a solo pontifice maximo gratiam fieri, c. nobis, & c. pen. de simo. plene in c. post translationem, de renun. Simili modo, cum in omni permutatione, & concordia seu conuentione de beneficio sit simonia quædam, c. cum pridem, de pact. Pan. in c. cum vniuersorum, 7. not. de rer. permus. episcopus non poterit probare eam, sed tantum summus pontifex, vel legatus eius, qui hanc accepit potestatem, c. si. c. cum pridem, 42 de pact. ¶ Consulunt ¶ itaque probe Doctores, ne pacificentes circa beneficiorum permutationem, concordiam absolute concludant, nisi ea lege, si approbetur, & quatenus approbabitur a superiore, c. quæsitum, & d. c. cum vniuersorum, de rer. permus. id est, ut fiat sub beneplacito sedis apostolicæ, vel eius legati. Nec tamen prohibent iura permurantibus promittere se curaturos, ut permutatio fiat ab iis, a quibus recipienda est, arg. l. in illa, in 2. de verbor. oblig. nam verba illa accipienda erunt ex eo quod communitur fit, arg. c. ex literis, de sponsal. & cum auctoritate eius, quem interuenire oportet. Et sic Boerius decidit, decis. 205. per ea. olim de restitu. spoliat. elem. vnic. in verbo, volentibus, eod. titu. C. & Rebuffus

probat in 2. par. par. x. benef. tit. de permus. nu. 47. §. 2. 53. ¶ Quamobrem ¶ quidam colligunt, in curia Romana simoniam locum non habere, aut pœnam eius: quemadmodum nec in curia principis lex Julia ambitus. Quod tamen cum distinctione intelligendum est ex Panormitano in c. 1. nu. 5. §. 6. de sim. & communi interprete, gl. in c. ex parte, in 1. in ver. dimittere, de off. deleg. Nam quædam simoniaca sunt, quia ut talia prohibita iure positio sunt: & hæc accedente voluntate contraria vel gratia summi pontificis, simoniaca in curia Romana non sunt. Eo quod eius est legem interpretari, vel mutare, cuius est condere, l. 1. §. si. C. de leg. 1. princeps. eo. Et summus pontifex plenam habet potestatem super beneficia, & alia que sunt iuris positui, c. proposuit, de concess. prob. Tractat & subtiliter idem Panormitanus in casibus, in quibus summus pontifex de simonia dispensare potest: & ipse non dicitur simoniam committere, qui suis vel prædecessorum constitutionibus non ligatur: tamen eum qui Papæ tradit ea de causa, simoniam committere, ut non possit agere poenitentiam retento beneficio, c. inquisitionis, de accusat. Ceterum alia sunt prohibita, quia per se simoniaca sunt. Et hæc si summus pontifex etiam committat, vel alius ex eius curia, incidunt in simoniam. Et idcirco Panormitanus existimat in d. c. 1. nu. 6. §. 7. de sim. & in c. ex stirpanda, §. quia vero, de prob. Papam accipientem pecuniam pro concessione beneficii, in quo inest ordinis executio, ut potestas ligandi & absoluedi parochianos, simoniam committere, quia est potestas spiritualis, gl. in c. licet, de poen. text. & gloss. in c. ex diligenti, de sim. c. altare, 1. q. 3. ut si episcopatam accepta pecunia conferat, in quo ordo est, c. reperitur, 1. quæst. 1. ¶ Quocirca ¶ in Gallia merito videtur sublatæ constitutiones curiæ aut cancellariæ Romanæ, quæ buriales dicuntur, & annatæ, seu taxationes beneficiorum, quas non soluunt Galli, nec tenentur in impetratione exprimere verum valorem beneficii, etsi de his quædam compositiones soluantur. ¶ Notat ¶ & insuper Rebuffus ad rub. de annatis, & de collatio in concord. arg. c. de treug. & pac. iuncta glo. & Rebuff. in tract. nominatio. nu. 29. ob hanc rationem non obseruari concordatam in Gallia, nisi in quantum constituunt in fauorem & commodum ecclesie Gallicanæ. Et proinde non fuisse expressionis valoris beneficiorum regulam receptam in Gallia, licet fuerit statutum in concordatis & rubri. de mandatis apostolicis in fine, quod verus valor exprimat: alioquin gratiæ sunt ipso iure nullæ. ¶ Alia ¶ pœna eius qui videntis per simoniam obtinuit beneficium, & ratione illius collationis simoniace se beneficio intrusit, & eiecit possessorem, ut deponatur, c. 2. de sim. & ibi Panor. & in c. inquisitionis, nu. 7. de accusatione. Deficitur & gradu simoniace ordinans, & ordinatus, can. si quis episcopus, c. qui per pecuniam, ca. sanctorum patrum, 1. q. 1. ¶ Item ¶ simoniaci simoniace etiam a non simoniacis ordinati gradu deficiuntur quoque, nec cum illis dispensatur, c. cito, 1. q. 1. Sed hæc hætenus de simonia.

De Sacrilegiis. Cap. 14.

Lib. 4. §. 8. tit. 13. Lib. 9. C. tit. 29.

- 1 Sacrum in sacrilegio perpendendum. Et sacrum proprie quid, & quomodo fiebat, & fiat nunc.
- 2 Vota priuatorum non sacra.
- 3 Sacrum latiori appellatione idem quod sanctum. Quod tamen proprie distinctum.
- 4 Sanctiores que.
- 5 Religiosiores que, quidve religiosum.
- 6 Sacra res generalissima appellatione que dicantur. Sacrilegius instar que. Et species, eod. §. 7.
- 7 Sacra publica & privata.
- 8 Sacrilegi qui proprie.

¶ Via ¶ an sit sacrum, quod in sacrilegi crimen incidat, considerandum esse monet Paulus Iurico consultus, l. sacrilegi, 9. ad leg. Jul. pecul. P. in pœna imponenda: ut que dilucidius appareat quid sit sacrilegium, prius quid sacrum explicandum est. Proprie itaque sacrum dicitur, Deo consecratum, secundum Festum, lib. 17. Et sacra res, que rite per pontifices Deo dedicata sunt, §. sacra res, de rer. diuis. Res sacre olim publice fiebant, id est, publica auctoritate & iussu populi, ut lex Papyria vetabat in iussu plebis consecrari, Cicer. pro domo sua, olim a consule, dictatore, imperatore, aut alio summo magistratu, per solemnia verba, præeunteq; carmen sum. pontif. l. sacra, 9. & l. in tantum, 6. §. sacra. 1. de rer. diuis. lib. 1. P. tit. 8. hodie vero, d. §. sacra, eod. apud Justin. eod. titu. de eccles. tit. ut nullus fabric. oras. dom. & c. coll. 5. tit. 17. in Ausben. & c. aqua,

